

עמ"ת 64211/02/19 - ח' נ' נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 64211-02-19 נ' (עציר) ח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 404996/2018

בפני	כבוד השופט אביגדור דורות
העורר	ח' נ' (עציר)
	ע"י ב"כ עו"ד עלי קוואסמי
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י עו"ד שירה קרואני ארד

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום בירושלים (בפני כב' סגן הנשיא השופט י' צימרמן) מיום 25.2.19 בתיק מ"ת 60029-02-19 בגדרה הוחלט לעצור את העורר עד תום ההליכים בעניינו.
2. נגד העורר הוגש כתב אישום בבית משפט קמא המייחס לו ביצוע העבירות הבאות: כניסה לישראל שלא כחוק, היזק לרכוש במזיד, חבלה במזיד לרכב, תקיפה הגורמת חברה של ממש לבן זוג, נהיגה פוחזת של רכב ואיומים.
3. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 6.9.2018 בסביבות השעה 15:00, יצאה המתלוננת מבית משפחתה שבכפר ****, נכנסה לרכבה והחלה בנסיעה לעבר תחנת המשטרה שבשכונת נווה יעקב על מנת להתלונן על העורר בשל מעשה אלימות קודם. באותה עת, שהה העורר מחוץ לבית משפחת המתלוננת ברכבו. משראה העורר את המתלוננת ברכבה, הוא פנה אליה בדברים: "אני רוצה שתאבדי את החיים שלך". המתלוננת החלה בנסיעה והעורר נסע אחריה ברכבו במהירות ובפראות שתוך שניסה לדחוק את המתלוננת מנתיב נסיעתה. המתלוננת שחששה שמעשיו של העורר יגרמו לתאונה, נכנסה עם רכבה לתחנת דלק. הנאשם ניגש לקדמת רכבה של המתלוננת והיא בתגובה הסיעה את הרכב לאחור על מנת להתחמק ממנו. אז, הלם הנאשם מספר פעמים בשמשה הקדמית של רכב המתלוננת וגרם לשבר בצד ימין של השמשה. לאחר מכן ניסה העורר לפתוח את דלת הנוסע הקדמית של רכב המתלוננת ומשלא הצליח, נכנס עם פלג גופו העליון מחלון הנוסע, חטף את הטלפון הנייד של המתלוננת והשליכו בחוזקה אל הקרקע, דבר שגרם לניפוח מסכו. לאחר מכן, ניגש העורר למתלוננת שיצאה מרכבה, הכה אותה פעמיים בראשה ובפניה באמצעות ידו השמאלית, משך את שערה וחטף את כיסוי הראש שלה. המתלוננת הדפה בתגובה את הנאשם מעליה, ואז תפס הנאשם אותה בחלק גופה העליון ובעט בה באמצעות רגלו. בהמשך תפס העורר את רגלה של המתלוננת בזמן שניסתה להדוף אותו באמצעותה, דבר שהביא לנפילת המתלוננת על גבה. בזמן שהייתה על הקרקע בעט בה הנאשם עם רגלו לעבר בטנה. מיד לאחר אירוע הזה שבה המתלוננת אל רכבה והחלה בנסיעה לעבר

תחנת המשטרה, והעורר שוב רדף אחריה. סמוך למחסום קלנדיה אמר העורר למתלוננת כי אם תחזור למקום הוא יהרוג אותה.

4. כתוצאה ממעשי העורר נגרמו למתלוננת שריטות בגרונה ובפלג גופה העליון. במעשיו, טוענת המשיבה, איים העורר מספר פעמים על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה ונכסיה בכוונה להפחיד אותה או להקניטה; פגע במזיד ברכבה; פגע בנכס שלה במזיד ושלא כדין; תקף את המתלוננת שלא כדין וגרם לה חבלה של ממש; נהג ברכבו בדרך נמהרת ורשלנית שיש בה כדי לסכן חיי אדם; ושהה בישראל מבלי שהיה בידו אישור כניסה או שהייה כדין.

החלטת בית המשפט קמא

5. בהחלטה מיום 25.2.2019 קבע בית המשפט קמא כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב. בית המשפט קמא קבע כי מתקיימת עילת מעצר סטטוטורית ביחס לעבירת תקיפת בן זוג, קיימת עילה של מסוכנות ביחס לעבירות הנלוות, וקיים חשש להימלטות של העורר. בית המשפט קמא קבע כי נוכח היות המשיב תושב האזור, החלופה היחידה אשר ניתן לשקול, בהעדר נסיבות חריגות במיוחד, הינה הפקדה וחתימה על ערבויות, אך אין בחלופה זו כדי לאיין את מסוכנות העורר. נוכח זאת, הורה בית משפט קמא על מעצר המשיב עד תום ההליכים בעניינו.

טענות העורר

6. העורר טוען כי הוא התייצב לחקירת המשטרה ביום 14.2.2019, לאחר שנודע לו שהוא דרוש לחקירה. העורר מוסיף וטוען כי הוא מתגורר בכפר עקב באזור שאינו בתוך תחום מדינת ישראל. לטענתו, כפר עקב משתרע הן על שטחים של מדינת ישראל והן על שטחים המצויים באזור, אך אין הפרדה בין שטחים אלה בתוך הכפר. לטענתו הוא מתגורר בבית שאינו מצוי בתחום מדינת ישראל.

7. העורר העלה בעררו טענות שונות נגד קביעתו של בית המשפט קמא בדבר התקיימותם של ראיות לכאורה בעניינו. בדיון שהתקיים בפניי חזר בו העורר מטענותיו נגד קביעות בית המשפט קמא בעניין זה והסכים לקיומן של ראיות לכאורה.

8. לטענת העורר, מאחר והוא הגיע לחקירת המשטרה מיזמתו, הדבר מעיד כי אין סכנה כי הוא יימלט ויש ליתן בו אמון שהוא יתייצב לכל הדיונים שייקבעו בעניינו.

9. המערער טוען כי על אף שעברה תקופה ארוכה מיום הגשת התלונה נגדו עד ליום מעצרו, לא פעל המערער בתקופה זו באף צורה נגד המתלוננת. נטען כי עובדה זו מעידה על מסוכנותו הנמוכה של העורר. כמו כן, טוען העורר כי אין לו עבר פלילי.

10. ביחס לחלופת המעצר, טוען העורר שהוא הציע ערבויות כספיות שלו ושל צדדים שלישיים והציע שלושה ערבים

שיכולים לערוב לקיום תנאי חלופת המעצר המוצעת.

11. בדיון שהתקיים בעניינו, טען העורר שיש בידיו להציע שתי חלופות מעצר, האחת, בכפר עקב בפיקוח שלושה מפקחים, או לחילופין לשחררו למחנה פליטים שועפט שנמצא בתוך שטח מדינת ישראל.

טענות המשיבה

12. המשיבה טענה שאין לה מידע היכן מתגורר העורר דרך קבע, בשטח ישראל או באזור ולכן, לא יוחסה לעורר עבירה מתמשכת של שהייה שלא כדין. אולם, השטח שבו בוצעה העבירה הינו שטח של מדינת ישראל, ומכאן שניתן לייחס לעורר עבירה של שהייה שלא כדין. המשיבה טענה כי תושב האזור שמתגורר בחלק של כפר עקב המצוי בשטחי מדינת ישראל, זקוק להיתר שהיה בישראל.

13. המשיבה טענה כי בשל המצב המיוחד של כפר עקב, ובשל המעבר החופשי מיישוב זה לשטחי האזור, קיים קושי לשחרר לחלופת מעצר בכפר עקב. המשיבה טוענת עוד כי קיים קושי לרשויות החוק לפקח על תנאי חלופת מעצר שתקבע בכפר עקב.

14. המשיבה הציגה בבית המשפט סרטון המתעד חלק מהאירוע. המשיבה טענה עוד כי העורר היה מעורב באירוע אחר של תקיפת המתלוננת, אך המשיבה לא הצליחה למקם את אזור תקיפה זו. משום כך, בשל חשש להיעדר סמכות להגיש כתב אישום בגין מעשה תקיפה מיוחס זה, הוא לא נכלל בכתב האישום נגד העורר.

15. המשיבה הסכימה בדיון בפנינו שאין לעורר עבר פלילי בישראל.

16. המשיבה טענה כי האירוע המתואר בכתב האישום הוא אירוע אלים ביותר, שבמהלכו איבד העורר את עשתונותיו ופעל מתוך התקף זעם. נטען כי קיימים מאפיינים מיוחדים לעבירות אלימות בתוך המשפחה. עבירות אלה מתבצעות לעיתים קרובות באופן בלתי צפוי, והן כוללות בתוכן היבטים פסיכולוגיים מורכבים. בעבירות אלה קבע המחוקק חזקת מסוכנות סטטוטורית. אמנם ניתן לעיתים לאיין את המסוכנות באמצעות חלופה, אולם בעניינו, לא ניתן לקבל תסקיר כיוון שהוא תושב שטחים. המשיבה טוענת כי החלופה היחידה שיכולה להיות בעניינו של העורר הינה הפקדת ערבויות, אך מקרה זה אינו המקרה הנכון להסתפק בערבויות כאלה, שכן, אם ישוחרר העורר לאזור, אין למדינה אפשרות לפקח עליו בשל המאפיינים המיוחדים של יישוב זה, כולל היעדר היכולת של המשטרה לפעול בתוך היישוב למעט באמצעות כוחות גדולים. בסוף טיעוניה, הפנתה המשיבה לבש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (04.11.2013) ולמבחנים הקבועים שם וטענה כי יישום מבחנים אלה במקרה שלפנינו לא מאפשר את שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

17. כאמור לעיל, העורר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בעניינו ולכן הדיון בערר יתמקד בקיומה של עילת מעצר ובאפשרות איונה באמצעות חלופת מעצר.

18. אכן, כקביעת בית המשפט קמא, בעבירות אלימות בין בני זוג, לרבות בני זוג בעבר, מתקיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית. אולם, מעבר לכך, מסוכנותו של העורר עולה בבירור מתוך חומר הראיות הקיים בתיק. העורר תקף את המתלוננת בצורה קשה בציבור. תקיפה זו בוצעה מספר שנים לאחר שבני הזוג נפרדו, בשל עניינים הקשורים לחייה האישיים של המתלוננת. התקיפה בוצעה בזמן שהנאשם רדף אחרי המתלוננת ברכבו, והמרדף נמשך גם לאחר התקיפה. גם האלימות שהפעיל העורר כלפי רכבה של המתלוננת וכלפי מכשיר הטלפון שלה מעידים על מסוכנותו של העורר.

19. מעשה האלימות המתואר בכתב האישום אינו היחיד שביצע העורר כלפי המתלוננת. בעדות של אביה של המתלוננת, הוא העיד כי העורר פעל באלימות כלפי המתלוננת מספר פעמים לפני גירושיהם (הודעה מיום 19.2.2019, ש' 15 - 16).

20. בתוך חומר הראיות שבתיק ניתן לראות גם פוסטים של העורר ברשתות החברתיות שגם מלמדים על מסוכנותו. כך למשל, בפוסט מס' 16 המצוי בתוך תיק החקירה שנכתב על ידי העורר באחת הרשתות החברתיות בשפה הערבית (תורגם במזכר מיום 18.2.2019) נכתב: **"... אף אחד לא יבוא אליי בטענות אחרי שאני אפסיד את הילדים שלי ואת התרופות שלי ואת העבודה שלי ואני אזרק בכלא הרשות וישראל יהיה לי שווה למתות בשביל הסיפור ומה שאני הייתי צריך עשיתי ובאלוהים לא תביאו אותי אלא שאני מת ואני לא אמות לבד ... אל תגרמו לי לשאת בדם בשביל שתמלאו תיקים ואני מוכן בכל ההוכחות שלו, אישה מזיזה צבא ומטומטם יהרוס מדינה ואני מפסיד מפסיד אבל לא אפסיד לבד".** פוסט זה מלמד על מצב נפשי לא יציב ועל מסוכנות העורר.

21. טוען העורר כי ניתן לאיין את מסוכנותו באמצעות חלופות שהוא הציע. אכן כבר נקבע כי גם בדיון בעניינם של נאשמים תושבי האזור לא יעצר נאשם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר על דרך שחרור בתנאים מגבילים (בש"פ 6781/13 מוחמד קונדוס נ' מדינת ישראל (04.11.2013) פסקה 9).

23. כאמור, העורר הציע שתי חלופות, אחת בכפר עקב ושנייה במחנה פליטים שועפט. לאחר ששקלתי חלופות אלה הגעתי לכלל מסקנה כי אין בחלופות אלה כדי לאיין את מסוכנותו של העורר. ראשית, שהות העורר בכפר עקב, בו מתגוררת המתלוננת, כרוכה בסיכון כלפייה ובהעדר תסקיר שירות מבחן, לא ברור מה מידת המסוכנות. גם שחרורה למחנה הפליטים שועפט, המרוחק מרחק קצר מכפר עקב, הינו בעייתי. שנית, שהותו של העורר במקומות אלה מציבה קשיים משמעותיים ביותר על המשטרה לקיים פיקוח הדוק ומשמעותי על העורר ומציבה אתגרים על יכולתה של המשטרה לפעול בעת הצורך.

24. בשורה של מקרים דנו בתי המשפט בעניינם של שוהים בלתי חוקיים ובעניינם של נאשמים שנכנסו לישראל שלא כדין. נאשמים אלה נכנסו לישראל לשם מציאת עבודה או לשם ביצוע עבודות רכוש ולחלקם אין מדובר בכניסה

ראשונה לישראל שלא כדון, כאשר ביצוע עבירות חוזרות ונשנות של שהיה בלתי חוקית או כניסה שלא כדון מקשה על מתן אמון באותם נאשמים. אין זה המקרה שלפנינו, שבו העורר מתגורר דרך קבע בכפר עקב. אין מדובר בכניסה לישראל במובן השגרתי, אלא מדובר באירוע שהתרחש בתחנת דלק בכפר עקב (בשטח הנחשב לשטח המדינה) בסמוך למקום מגוריו של העורר, אשר אינו נחשב לחלק משטח המדינה. לעניין זה יש השלכה על החשש המובנה, הקיים באותם מקרים שגרתיים של כניסה לישראל שלא כדון, בדבר הימלטות. בענייננו, לאור הנסיבות שפורטו לעיל, החשש מהימלטות הוא מופחת.

25. אשר לעילת המסוכנות, יש לציין הן כי לעורר אין עבר פלילי והן כי מאז חודש ספטמבר 2018, בו התרחשו האירועים המתוארים בכתב האישום ועד ליום 14.2.19 עת התייצב המערער לחקירת המשטרה, לא מיוחס לעורר ביצוע עבירות כלפי המתלוננת משום סוג. משום כך, המסוכנות הנשקפת מן העורר הינה קונקרטיית ביחס למתלוננת ואין היא נמצאת ברף הגבוה ביותר.

26. קיימים מקרים בהם הואשמו תושבי האזור בביצוע עבירת כניסה לישראל שלא כדון, ביחד עם עבירות נלוות בישראל ובית המשפט הורה על שחרורם בתנאים, למרות עברם המכביד. דוגמא לכך הינה החלטת בית משפט זה (כב' השופט הבכיר צבי סגל) מיום 5.2.13 בעמ"ת 7759-02-13 **מדינת ישראל נ' האשם**. באותו עניין היו למשיב, שהואשם בעבירה של שהיה בישראל שלא כדון וגניבה בצוותא עם אחר, 7 הרשעות קודמות במגוון רחב של עבירות אלימות, מרמה, רכוש וכניסה לישראל שלא כדון, אשר בגינן נדון במצטבר ל-62 חודשי מאסר בפועל ולמאסרים מותנים. כמו כן לא חלפו 3 חודשים מאז שוחרר המשיב באותו מקרה ממאסרו האחרון עד ששב לבצע את העבירות שתוארו בכתב האישום וזאת כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה בן שלושה חודשים. אף שבית המשפט ציין בהחלטתו כי מדובר במשיב בעל עבר פלילי משמעותי, שריצה עונשי מאסר אשר לא הרתיעוהו מלשוב, לכאורה, לדרך העבריינית ואף שבית המשפט ציין כי בעובדה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי יש כדי להעלות חשש מפני הימלטות מן הדין, הוחלט כי המשיב ישוחרר בתנאים של הפקדה כספית, ערבות עצמית וערבות צד ג' של שני תושבי מדינת ישראל.

27. העורר שלפני אינו בעל עבר פלילי; לא תלוי ועומד כנגדו מאסר על תנאי בר הפעלה ואין מדובר במי שנכנס לישראל לשם ביצוע עבירות, אלא במי שמתגורר דרך קבע בכפר עקב, בחלק שאינו נחשב לשטח מדינת ישראל. זאת ועוד, צפייה בסרטון שהוצג מלמדת כי המתלוננת קמה מן הקרקע במהלך האירוע בתחנת הדלק ונראתה מתקרבת אל העורר בצורה מאיימת תוך שהיא נוטלת עמה מקל שהיה מצוי בתחנת הדלק ומנופפת בו לכיוון העורר. אירוע זה אינו מלמד על חשש של המתלוננת מהעורר והוא מתווסף לפרק הזמן של למעלה מ-4 חודשים (מיום 6.9.18 ועד 14.2.19) בהם התגורר העורר בכפר עקב בקרבת מקום מגוריה של המתלוננת, מבלי שמיוחסת לו כל אלימות כלפיה. בנסיבות אלה, אין לשלול באופן מוחלט את האפשרות של שחרור העורר בתנאים.

28. יחד עם זאת, איני רואה כל אפשרות לשחרור העורר בתנאים בטרם יתקבל תסקיר של שירות המבחן בעניינו של העורר, אשר יבחן, בין היתר, את היבט המסוכנות, חלופה מוצעת המרוחקת מאזור מגוריה של המתלוננת בכפר עקב ואת המפקחים המוצעים. כמו כן יוכל שירות המבחן לבחון אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, על מנת לאיין את המסוכנות כלפי המתלוננת. אין בכך כדי ליצור ציפייה לגיטימית אצל העורר בדבר שחרורו לחלופת מעצר או למעצר

בפיקוח אלקטרוני.

29. אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה ששירות המבחן יכין עד ליום 25.3.19 תסקיר אותו ימציא לבית המשפט קמא ואשר בעקבות הגשתו יתקיים דיון בבית משפט קמא. עד למתן החלטה אחרת, ישאר העורר במעצר.

תיק החקירה שהומצא לעיוני יופקד במזכירות בית המשפט לשם איסופו בידי נציג מוסמך מטעם המשיבה.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ט, 04 מרץ 2019, בהעדר
הצדדים.